

Pout' v Lukách 2019

Milí farníci, milí poutní hosté, slavíme svátek sv. Bartoloměje, patrona farnosti, apoštola a mučedníka. Apoštol znamená poslaný; mučedník, martyr znamená zase svědek.

O čem svědčí sv. Bartoloměj? O Ježíši Kristu – svědčí o Boží lásce, o odpuštění, o věčném životě. Apoštolové si totiž svoji zkušenost s živým Bohem Ježíšem Kristem nenechali pro sebe a předali ji dál. Bartoloměj, jak víme, ji předával v Arménii a Indii.

Apoštolem, svědkem víry je však také každý pokřtěný. Křest je totiž nejen darem pro dotyčného pokřtěného, ale měl by být i darem pro ty, kteří se s pokřtěným setkávají.

Jak to prožíval přímo sv. Bartoloměj? Nejdříve hleděl jen na to vnější? Co může z Nazareta vzejít dobrého? Ježíš je z Nazareta, není tedy pro něj zajímavý, důvěryhodný. Víra takového člověka mě nezajímá. Když však Ježíše Bartoloměj potkal a uviděl, pak o něm prohlásí „Mistře, ty jsi Boží syn, ty jsi král Izraele!“

Na podobný příběh ze současné doby jsem narazil tento týden na facebooku: Mladý muž přijde ke knězi a říká: Prosím, Otče, já už nebudu chodit do kostela! Ten kněz se ptá: Můžeš mi říct proč? Mladý muž odpoví: - Otče, tady vidím ženu, která špatně mluví o jiné ženě; obě pak mluví o muži, který špatně

přečetl čtení; další povídání jiných lidí je o falešně zpívajícím sboru zpěváků, jiní lidé mluví o lidech, kteří si čtou své zprávy v mobilu během mše, a to ani nemluvě o tom, že je jejich chování mimo kostel i v rodinách povýšenecké a sobecké...

Ten kněz odpoví: - máš pravdu. Ale než definitivně opustíš Církev, rád bych, abys mně udělal laskavost: Vezmi si sklenici vody a třikrát obejdi kostel, aniž bys spadl nebo vylil vodu ze sklenice. Pak můžeš spokojeně opustit církev.

To je snadné, zvolal mladý muž. Udělal se sklenicí vody tři kola kolem kostela a vrátil se ke knězi a říká mu: - hotovo, tady je vaše sklenička vody.

Ten kněz se ho zeptal: - když jsi obcházel kostel se sklenicí vody, všiml sis, že by se nějaká žena špatně vyjadřovala o jiných lidech? Ne. Viděl jsi lidi, kteří jsou lhostejní k ostatním v kostele nebo v církvi? Ne. Pochopil jsi, proč sis ničeho nevšiml?

Protože ses zaměřil na pohár vody v rukou, abys ho nerozbil a nevyлил. Víš, v našich životech je to podobné. Když se naše srdce soustředí na Krista, nemáme čas sledovat chyby druhých. Ten, kdo opouští církev kvůli chybám jiných lidí, do ní nikdy nepřicházel kvůli Ježíšovi.

Letošní rok, zvláště měsíc říjen, je vyhlášen misijním. Misie, to znamená i svědectví víry. Máme za patrona sv. Bartoloměje, apoštola, svědka víry, o to víc i my máme svědčit o víře. Jak?

V červenci jsem jel narychlo, doslova na otočku, jeden tam a druhý zpátky, do Itálie na pohřeb svého blízkého známého. Jel se mnou kamarád a spolužák, farář z Kutné Hory. Po cestě jsme se spolu bavili, modlili a také předávali zkušenosti ze svých farností. On mně říkal, že v rámci misijního roku si v Kutné Hoře farníci rozebrali jednotlivé ulice v Kutné Hoře a za ty ulice a jejich obyvatele se modlí, většina z nich tím, že ty ulice postupně procházejí s modlitbou v srdci za jejich obyvatele.

Jak říká můj kamarád: Modlitby za ulice jsou misijní aktivitou. Jejich cílem však není obrátit celé naše město na křesťanskou víru, jak by se možná mohlo někomu na první pohled zdát. Jejich cílem je v první řadě nabídnout nám – těm, kdo se modlí – možnost změnit sami sebe. Učit se dívat a modlitbou otevírat svá srdce pro druhé. Chceme být Izraelity, kteří procházeli kolem nedobytného Jericha a modlitbou prosili Boha, aby zvítězil nad zlem, které vytvořilo hradbu v lidských srdcích.

A dále říká: možná i my cestou ulicemi Kutné Hory uvidíme zamilované snoubence, zaslechneme smích dětí či hádku manželů. Možná budeme pomalu procházet ulicí, tiše se modlit a přemýšlet o lidech, které jindy bezmyšlenkovitě míváme. Možná že právě tato zkušenost nás bude proměňovat a zatoužíme těmto neznámým lidem jednou i slovem předat radost ze života s Kristem.

Milí farníci, milí poutní hosté, být zaměřený na Krista, tak jako Bartoloměj, pak spolu s ním o Ježíši velice rychle řekneme: „Mistře, ty jsi Boží syn, ty jsi král Izraele!“ A pak nám bude záležet i na církvi jakou bude mít tvář a jak o ní budou druzí smýšlet. A budeme o Ježíšovi a Boží lásce pravdivě svědčit a tím i církve proměňovat a vlastním příkladem potáhneme druhé, aby i oni chtěli udělat zkušenost, že Bůh, ve kterého věříme, je Bohem lásky, odpuštění a věčného života v lásce.

Kéž nás k tomu povzbudí i dnešní poutní slavnost.
Amen.